

REVOLUSJONENS RØST

Leiravis for SUF's 3. sommerleir Tromøya 10.-17. august 1969

Nr. 6, lørdag 16/8

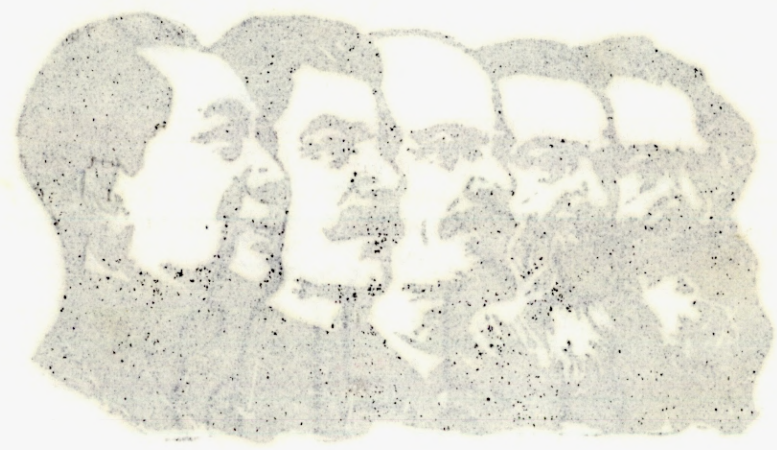
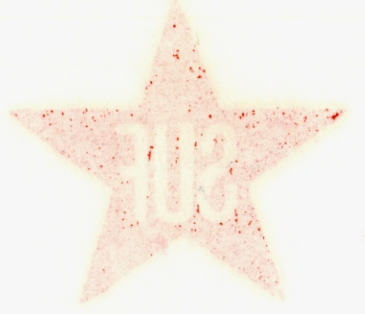
kr. 0,50

Innhold:

Leder: Forslag til vedtekter for Sosialistisk Ungdomsforbund (Marxist-leninistene).....	3
Referat fra møte i forbundets organisasjonskomité...	6
Mao Tsetung: Om korrigering av feilaktige oppfatninger i partiet.....	10
Sammendrag av Gunnar Bjørns innledning om partiet.....	12
Mao Tsetung: Fra "KKP's plass i den nasjonale krig"...	15
Om SUF's studievirksomhet.....	17
Revisjonisme på Cuba.....	21

REVOLUTIONENS

RØST

Leiravis for SUF's 3. sommerleir Tromsø 10.-17. august 1969

Kr. 2. 1969

Nr. 1. 1969

Innhold:

Leiravis for SUF's 3. sommerleir (1969).....

Leiravis for SUF's 2. sommerleir (1968).....

Leiravis for SUF's 1. sommerleir (1967).....

Leiravis for SUF's 4. sommerleir (1970).....

Leiravis for SUF's 5. sommerleir (1971).....

Leiravis for SUF's 6. sommerleir (1972).....

Leiravis for SUF's 7. sommerleir (1973).....

Leiravis for SUF's 8. sommerleir (1974).....

Leiravis for SUF's 9. sommerleir (1975).....

Leiravis for SUF's 10. sommerleir (1976).....

Leiravis for SUF's 11. sommerleir (1977).....

Leiravis for SUF's 12. sommerleir (1978).....

Leiravis for SUF's 13. sommerleir (1979).....

Leiravis for SUF's 14. sommerleir (1980).....

Leiravis for SUF's 15. sommerleir (1981).....

Leiravis for SUF's 16. sommerleir (1982).....

Leiravis for SUF's 17. sommerleir (1983).....

Leiravis for SUF's 18. sommerleir (1984).....

Leiravis for SUF's 19. sommerleir (1985).....

Leiravis for SUF's 20. sommerleir (1986).....

Leiravis for SUF's 21. sommerleir (1987).....

Leiravis for SUF's 22. sommerleir (1988).....

Leiravis for SUF's 23. sommerleir (1989).....

Leiravis for SUF's 24. sommerleir (1990).....

Leiravis for SUF's 25. sommerleir (1991).....

Leiravis for SUF's 26. sommerleir (1992).....

Leiravis for SUF's 27. sommerleir (1993).....

Leiravis for SUF's 28. sommerleir (1994).....

Leiravis for SUF's 29. sommerleir (1995).....

Leiravis for SUF's 30. sommerleir (1996).....

Leiravis for SUF's 31. sommerleir (1997).....

Leiravis for SUF's 32. sommerleir (1998).....

Leiravis for SUF's 33. sommerleir (1999).....

Leiravis for SUF's 34. sommerleir (2000).....

Leiravis for SUF's 35. sommerleir (2001).....

Leiravis for SUF's 36. sommerleir (2002).....

Leiravis for SUF's 37. sommerleir (2003).....

Leiravis for SUF's 38. sommerleir (2004).....

Leiravis for SUF's 39. sommerleir (2005).....

Leiravis for SUF's 40. sommerleir (2006).....

Leiravis for SUF's 41. sommerleir (2007).....

Leiravis for SUF's 42. sommerleir (2008).....

Leiravis for SUF's 43. sommerleir (2009).....

Leiravis for SUF's 44. sommerleir (2010).....

Leiravis for SUF's 45. sommerleir (2011).....

Leiravis for SUF's 46. sommerleir (2012).....

Leiravis for SUF's 47. sommerleir (2013).....

Leiravis for SUF's 48. sommerleir (2014).....

Leiravis for SUF's 49. sommerleir (2015).....

Leiravis for SUF's 50. sommerleir (2016).....

Leiravis for SUF's 51. sommerleir (2017).....

Leiravis for SUF's 52. sommerleir (2018).....

Leiravis for SUF's 53. sommerleir (2019).....

Leiravis for SUF's 54. sommerleir (2020).....

Leiravis for SUF's 55. sommerleir (2021).....

Leiravis for SUF's 56. sommerleir (2022).....

Leiravis for SUF's 57. sommerleir (2023).....

Leiravis for SUF's 58. sommerleir (2024).....

Leiravis for SUF's 59. sommerleir (2025).....

Leiravis for SUF's 60. sommerleir (2026).....

Leiravis for SUF's 61. sommerleir (2027).....

Leiravis for SUF's 62. sommerleir (2028).....

Leiravis for SUF's 63. sommerleir (2029).....

Leiravis for SUF's 64. sommerleir (2030).....

LEDER

Forslag til vedtekter for Sosialistisk Ungdomsforbund (Marxist-leninistene)

Første kapittel - almen politisk linje

SUF(m-1) er det norske proletariatets kommunistiske ungdomsforbund. Forbundet deltar i arbeidet for opprettelsen av proletariatets kommunistiske (marxist-leninistiske) parti i Norge. Når proletariatets parti er stiftet, vil proletariatets ungdomsforbund underordne seg det og stille seg under dets ledelse.

Det norske kommunistiske (marxist-leninistiske) parti og dets ungdomsforbund har først og fremst som oppgave å lede proletariatet og hele det arbeidende folket i kampen mot klassefienden, for å styrte monopolkapitalens stat gjennom en revolusjonær omveltning, bryte borgerskapets vold ned ved hjelp av arbeiderklassens vold, opprette sosialismen under proletariatets demokratiske diktatur og videreutvikle sosialismen fram til kommunismen, det klasseløse samfunnet.

Partiet og ungdomsforbundet tar marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning som det teoretiske grunnlaget som er rettesnora for tenkning og kamp. Mao Tsetungs tenkning er marxismen-leninismen for den tidsepoke da imperialismen går sitt totale sammenbrudd i møte og sosialismen går fram mot en verdensomspennende seier.

Dette er de viktigste punktene i SUF(m-1)s politiske linje, som er mer utførlig behandlet, utdypet og anvendt på norsk virkelighet i SUF(m-1)s politiske plattform og de andre vedtaka som landsmøtet og sentralkomiteen fatter.

Annet kapittel - Medlemsskap

§ 1. Enhver norsk ungdom mellom 14 og 30 år som godtar SUF(m-1)s program, vedtekter og allmene linje, går inn i en grunnorganisasjon og arbeider aktivt i den etter øvne, utfører forbundets beslutninger, underordner seg forbundets disiplin og betaler medlemskontigenten, kan bli medlem av SUF(m-1).

§ 2. Søknader og medlemsskap skal komme enkeltvis. Søknad må rettes til styret i en grunnorganisasjon. Styret tar stilling til søknaden og legger fram sin innstilling for allmannamøte av medlemmene, som tar avgjørelsen, i tvilstilfeller skal søknaden legges fram for overordnet organ

§ 3. Medlemmer av SUF(m-1) har rett og plikt til:

- 1) Å studere marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning på skapende vis, i samband med praksis og i samsvar med SUF(m-1)s studieoppløgg.
- 2) Å arbeide etter massolinja og ut fra parolen om å tjene folket, for det store flertallet av det norske folkets og verdens folks interesser.
- 3) Å forene seg med det arbeidende folket og gro røtter i arbeiderklassen, aldri isolere seg eller stille seg utenfor arbeiderklassens kamp. Kjempe mot opportunistene, renegater og agenter, for å drive dem ut av forbundets rekke og avsløre dem for det arbeidende folket.
- 4) Å delta i intern debatt og demokratiske avgjørelser for å fastsette forbundets linje på de enkelte områdene, sørge for at debatten holdes innafor forbundet og utad lojalt sette i verk forbundets vedtak.
- 5) Å beskytte SUF(m-1) mot sikkerhetspolitiet og andre organer som klassefienden bruker mot marxist-leninistene, og hindre at viktige opplysninger om forbundet, medlemmer eller sympatisører faller i klørne på dem.
- 6) Å være dristig med kritikk og sjølkritikk. For å forhindre kritisisme, må kritikk og sjølkritikk være relevant.

Vedtøktforslaget..

Medlemmer har rett og plikt til å arbeide etter disse retningslinjene, til å få den hjelp til det som forbundet kan gi dem og til sjøl å hjelpe forbundet og andre medlemmer med å sette dem ut i livet.

§ 4. Når medlemmer av SUF(m-1) bryter forbundets disiplin, oppfører seg ukameratslig, fører fram skadelige, antisosialistiske standpunkter som står imotstrid til SUF(m-1)s linje eller på annen måte skader SUF(m-1), skal forbundets organer, innafor ramma av deres makt og myndighet og alt etter hva saka gjelder, treffe de nødvendige disiplinære tiltak - advarsel, suspensasjon fra tillitshverv, suspensasjon fra forbundet, eksklusjon.

Sentralkomiteen kan suspendere medlemmer fra tillitshverv og fra forbundet. Eksklusjon kan foretas ved flertallsvedtak på medlemsmote, der den saka gjelder har fått høve til å forsvare seg. Ved eksklusjon skal det gjøres merksam på at vedkommende kan anke, og tilfellet skal alltid innrapporteres til sentralkomiteen.

Når sentralkomiteen suspenderer medlemmer fra forbundet, eller eksklusjon i lokallag blir anket, skal landsmotet ta den endelige avgjørelsen i saka. Alle eksklusjoner skal føres inn i beretninga for landsmotet.

Medlemmer som blir politisk sløve, passive og uinterreserte, trass i at forbundet har forsøkt å skolere dem, bør overtales til å forlate forbundet og eventuelt fortsette å støtte forbundet som sympatisører. Medlemmer som ikke betaler kontingent trass i oppfordring, eller som erklærer at de ikke lengre vil være medlemmer av forbundet, skal ansees som utmeldt.

Alle slags opplagte renegater, agenter og overløpere skal raskt renskes ut fra forbundet og ikke slippes inn i rekkene igjen.

Om nødvendig skal det gjøres klart for massene utenfor forbundet at en bestemt person ikke lengre er medlem av SUF(m-1)

TREDJE KAPITTEL.Prinsipper for forbundets organisering.

§ 5. Prinsippet for forbundets organisering er den demokratiske sentralismen.

De ledende organer på alle plan blir valgt gjennom demokratisk rådslagning.

Hele forbundet må strengt underordne seg en gjennomført disiplin: den enkelte er underordnet organisasjonen, mindretallet er underordnet flertallet, lavere organer er underordnet høyere, og hele forbundet er underordnet sentralkomiteen.

Ledende organer i forbundet på alle plan skal regelmessig rapportere om sitt arbeid gjennom landsmoter, distriktsmoter, konferanser eller allmannamoter, og også på annen måte underrette medlemmene om direktiv, vedtak og andre nyheter som har betydning for deres arbeid. De skal stadig merke seg hva massene sier, lytte til medlemmenes mening og godta deres overvåkning. Medlemmer har rett til å kritisere forbundets organer og ledende medlemmer på alle plan og legge fram forslag for dem. Et medlem som er uenig i lokale vedtak kan reservere sin mening og legge fram saka direkte for sentralkomiteen. Det er viktig å skape en politisk situasjon der det er både sentralisme og demokrati, både disiplin og frihet, både enhetlig vilje og personlig frimodighet og initiativ.

Eksistensen av egne grupper innafor SUF(m-1) som kjemper mot forbundets linje, fører fram avvikende syn innad og utad og oppretter sine egne kontakter i forbundet på tvers av forbundets vanlige forbindelseslinjer og organer, er et uttrykk for fraksjonisme, og absolutt ikke tillatelig. Fraksjonisme betyr oppsplittring av proletariatets fortropp, svekkelse av SUF(m-1)s enhet og slagkraft og er dermed et slag mot det arbeidende folket sjøl. Opprettelsen av "flere sentré" i forbundet strir mot den demokratiske sentralismens grunnprinsipper. Det betyr i realiteten opprettelsen av en ny organisasjon som bekjemper forbundet. Alle slike forbundsfientlige fremmedelementer må ryddes ut av forbundet med hard hånd.

Alle grupper og enkeltmedlemmer av SUF(m-1) som arbeider på klassekampens forskjellige fronter, må ubetinget godta SUF(m-1)s lederskap i alle spørsmål.

Vedtøftsforøslaget.

§ 6. Forbundets høyste organ er landsmøtet og, når dette ikke sitter samlet, sentralkomiteen som landsmøtet har valgt. Forbundets ledende organer i de distrikter der det finnes distriktsorganisasjoner er distriktsmøtet og det styret det velger. Det ledende organ i grunnorganisasjonen er allmannamøtet og det styret det velger.

Landsmøter, distriktsmøter og allmannamøter innkalles av forbundsstyret på deres eget plan.

§ 7. Styrene i forbundet på alle trinn og de representative organer de peker ut, skal organiseres i samsvar med prinsippene for enhetlig ledelse, nær tilknytning til massene og en enkel og effektiv oppbygning. Alle styrer skal ha minst formann, sekretær og kasserer.

FJERDE KAPITTEL.
Forbundets sentrale organer.

§ 8. Landsmøtet skal innkalles hvert år. I særlige tilfeller kan sentralkomiteen innkalle det tidligere eller utsette det. Landsmøtet skal sammenkalles når grunnorganisasjoner som representerer minst 1/3 av forbundets medlemmer krever det.

Laga velger delegater med stemmerett i forhold til medlemstallet og den kontingent som er betalt til forbundet.

§ 9. Sentralkomiteen skal settes sammen av forbundets mest politisk framskredne, pålitelige og erfarne medlemmer. Den skal sette i verk forbundets linje på en mest mulig kraftfull og effektiv måte, og innafør den ramma som landsmøtets vedtak, program og vedtøfter setter.

Sentralkomiteen i plenum konstituerer seg sjøl, velger formann og andre ~~med~~ nødvendige tillitsmenn og arbeidsutvalg.

Arbeidsutvalget innkaller sentralkomiteen til plenums møte minst 4 ganger i perioden. I særlige tilfeller kan innkallelsen utsettes. Sentralkomiteen skal innkalles når minst 1/3 av sentralkomiteens medlemmer krever det.

Når sentralkomiteen ikke er samlet, utøver arbeidsutvalget sentralkomiteens funksjoner og myndighet, og leder arbeidet i forbundet i samsvar med de retningslinjer som sentralkomiteen gir.

Sentralkomiteen og arbeidsutvalget oppretter de organer og utvalg sem trønge for å ta seg av forbundets daglige arbeid på forskjellige områder : f.oks. skolering, presse, faglig arbeid. Disse organene står ansvarlige overfor sentralkomiteen, som igjen står ansvarlig for dem overfor landsmøtet.

FEMTE KAPITTEL.
Distriktsorganisasjoner.

§ 10. Der det finnes grunnlag for det, opprettes distriktsorganisasjoner av SUF(m-1). Distriktsorganisasjonene består av SUF(m-1)s lag og grupper i distriktet og distriktsstyret. Opprettelsen av distriktsorganisasjoner skal godkjennes av SUF(m-1)s høyste organer : sentralkomiteen og landsmøtet.

På distriktsmøtet, har lokallaga delegater med stemmerett i samsvar med medlemstall og innbetalt kontingent.

§ 11. Distriktsstyrets oppgave er å lede og samordne arbeidet i distriktet på grunnlag av forbundets linje, landsmøtets vedtak og direktiver fra sentralkomiteen.

Distriktsstyrets arbeidsutvalg, som skal inkludere formann, kasserer og sekretær, må i distrikter med store avstander bestå av medlemmer som arbeider på samme sted.

Sjette kapittel - grunnorganisasjonene

§ 12. Lokallag opprettes i bostedsområder, på arbeidsplasser eller andre steder, der det er et visst antall medlemmer eller der den revolusjonære kampen krever det.

Lokallag må ha krefter nok til å utføre det viktigste av det nødvendige arbeidet når det gjelder studier, spredning av marxist-leninistenes flygeblad og presse, anvende det øvrige interne og eksterne materiell som sentralkomiteen ellers sprer til forbundet, innbetaling av kontigent, betaling for materiell og øvrig økonomisk støtte til forbundet.

Lokallag må godkjennes av sentralkomiteen og landsmøtet, som også kan trekke tilbake godkjennelsen og kreve lag omgjort til gruppe. Sentralkomiteen har høve til å suspendere lag der et flertall utvikler seg i forbundsfjendtlig retning. Landsmøtet avgjør om slike lag skal ekskluderes.

Dersom lag suspenderes, skal deres eiendom i suspensjonstiden overføres til forbundet ved sentralkomiteen eller distrikts-styret. Dersom lag oppløses eller ekskluderes, tilhører deres eiendom forbundet.

Lag skal velge styre på almannamøte en gang i året. I særlige tilfeller kan styret utsette årsmøtet eller innkalle det tidligere. Årsmøte skal holdes dersom minst 1/3 av lagets medlemmer krever det.

§ 13. Lokallaga må heve marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning røde ane høyt, gi proletariatets politikk hegemoniet på alle områder og fremme sammenveising av teori og praksis, opprettholde nær kontakt med massene, gjøre det som er mulig for å sikre seg mot klassefiendens organer og øve kritikk og sjølkritikk. Deres viktigste oppgaver er:

- 1) Å lede medlemmene i studier og skapende anvendelse av marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning på en levende måte i samsvare med SUF(m-1)s studieopplegg.
- 2) Å sette forbundets politikk ut i praksis, følge direktiver og vedtak og utføre ethvert oppdrag som forbundet pålegger dem.
- 3) Å spre agitasjon og propaganda om marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning og SUF(m-1)s politikk, mot revisjonismen, reformismen og alle borgerlige tendenser i arbeiderbevegelsen.
- 4) Å opprettholde en nær forbindelse med massene, stadig lytte til deres meninger og krav og drive en aktiv ideologisk kamp innafor forbundet slik at det holder seg aktivt og livskraftig.
- 5) Å otter evne ta ledelsen i det arbeidende folkets kamp mot klassefienden på det lokale planet, og arbeide aktivt i folkefronter og masseorganisasjoner der.
- 6) Å ta opp nye medlemmer, opprettholde forbundets disiplin, stadig konsolidere laget, kvitte seg med det gamle og ubrukelige og ta inn det nye og friske, slik at forbundets rekker holdes reine.

& 14. Der SUF(m-1) ennå ikke har samlet krefter nok til å opprette lokallag som oppfyller de viktigste betingelsene, kan medlemmer opptas i grupper av SUF(m-1).

Gruppene må godkjennes av sentralkomiteen. I særskilte tilfeller kan de få delta med observatorer på lands- og distriktsårsmøter og konferanser, dersom ledende organer bestemmer dette.

Dersom gruppe oppløses eller godkjennelsen av den trekkes tilbake, tilhører deres eiendom forbundet.

Gruppen skal følge en ansvarlig formann og om mulig også et styre. Deres viktigste oppgave er disse:

- 1) Å studere marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning på skapende vis i samsvar med SUF(m-1)s studieopplegg.
- 2) Å følge med i de viktigste dokumentene i SUF(m-1)s interne propaganda, særlig i det interne medlemsbladet og studieveiledningene.
- 3) Å etter evne spre marxist-leninistenes flygeblad og selge den marxist-leninistiske pressa.
- 4) Å ta opp nye medlemmer, opprettholde forbundets disiplin, høyne sitt nivå, konsolidere og styrke gruppa slik at grunnlaget blir lagt for lokallag av SUF(m-1).

Sjuende kapittel - forholdet til andre organisasjoner

§ 15. I de tilfeller der dette vil være i samsvar med masselinja og proletariatets interesser, vil SUF(m-1) delta i andre (ikke-marxist-leninistiske) organisasjoner: antiimperialistiske enhetsfronter, interessekampgrupper, politiske fora osv. Medlemskap i andre organisasjoner skal alltid godkjennes av lagsstyre eller annet ledende organ.

SUF(m-1) vil i fronter og masseorganisasjoner alltid framstå i samsvar med masselina, på en klar måte representere marxist-leninistene i kampen og føre fram ideene for en riktig ledelse av den.

§ 16. SUF(m-1)s arbeid i andre organisasjoner er organisert i samsvar med den demokratiske sentralismens prinsipper:

- 1) Der flere medlemmer av SUF(m-1) arbeider sammen, skal de kunne en fraksjon av SUF(m-1). Fraksjonen skal alltid opptrå samla og enhetlig utad.
- 2) Fraksjonen skal studere marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning på en skapende måte i samband med sitt arbeid, sørge for å bevare sin uavhengighet innafor fronten og ikke miste sin identitet i den, men alltid sette marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning i ledelsen for sitt arbeid.
- 3) Fraksjonen skal arbeide på grunnlag av forbundets linje og direktiver, og sette disse ut i livet på en best mulig måte. Alle viktige spørsmål skal først diskuteres og avgjøres innad i fraksjonen, Deretter skal den fastlagte linja følges strengt utad.
- 4) Fraksjonen er alltid underordnet SUF(m-1) som helhet. Fraksjonen skal underordne seg forbundets organer på sitt eget plan og samvittighetsfullt utføre direktiver fra dem.

RETTELSE:

I tredje kapittel - § 7 - er siste periode falt ut, etter

"alle styrer skal ha minst formann, sekretære og kasserer".

Perioden lyder: "Alle styrer og utvalg skal studere marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning på skapende vis og i samband med sitt arbeid, i samsvar med de spesielle retningslinjene forbundet gir for disse studiene."

- 8 -

REFERAT FRA MØTE I FORBUNDETS ORGANISASjonsKOMITE (LOVREVISJONSKOMITEEN)
fredag 15. august 1969

Tilstede:

Bl... d, Bo... as, E.B... n, G... o, G... i, Sven T... en, Tr... e,
T. Øc... - komiteen konstituerte seg med G... som dirigent og Br... i som referent.

Ø... n rekonstruerte arbeidsfordelinga i komiteen, og la fram sjølkritikk for liberalistisk arbeidsstil: Kameratene i Oslo hadde delegert arbeidet med vedtektsforslag til Ø... i, som ikke pga liberalisme, hadde makta å få ferdig dette før lenge etter fastsatt tidsfrist. - Ø... s forslag blei delt ut, og Ø... i gjennomgikk strukturen i dette: Modellen er KKP's statutter, som er modifisert og tillempa SUF's forhold

Debatt om vedtektsforslaget punkt for punkt:

Kapittel 1 hoppes over

Kapittel 2, §1 og §2:

Ø... - oppsummerer og forklarer avsnittet

B... : bør ikke mer detaljerte kriterier for medlemskap inn i §1 ?

Ø... : Kriteriene for medlemskap er bra nok slått fast i §1

§3:

G... : Meiner det bør inn noe om at kritisisme bør unngås.

Enighet om dette - forslaget korrigeres i samsvar med G... s anvisning

§4:

Ø... n - forklarer strukturen nærmere, tar opp skillet mellom agent og degenerert kamerat, og forskjellig behandlingsmåte for disse

Kapittel 3, §5, §6 og §7:

Ø... - summerer opp innholdet

T.E. H... - tar opp spørsmålet om betegnelsa "kongress" istedet for "landsmøte"

Ø... n: Ser ingen vits i dette.

Kapittel 4 § 8 og § 9:

Ø... n: prinsippet om at 1/3 av medlemmene (i forbund eller sentralkomite) har rett til å kreve sammenkalling av høgste organ er en sak som trygger medlemmenes kontroll. Men kan dette fremme fraksjonsvekst ? I alle fall er landsmøte eller s.k.-møte en bra ting dersom 1/3 av forbundets medlemmer (eller s.k.'s medlemmer) er politisk uenige i hovedlinja, for dette er en politisk forbundskrise. Delegatvalg må skje på grunnlag av reelt medlemstall. Presse er underlagt sentralkomiteen (s.k.), men "pressa" er sjølsagt ikke spesifisert i forslaget, av flere grunner.

T.E. H... : S.k.'s anledning til å skifte formann ?

Ø... n: S.k. konstituerer seg sjøl ved hvert s.k.-møte

Kapittel 5 - § 10 lg § 11

Ø... : Distriktsorg.-oppretting må skje under kontroll av s.k. og landsmøte, for å sikre forbundet mot fraksjonsvekst på distriktsplan.

B... l: Forholdet mellom distriktsorg og gruppe, i motsetning til lag

Ø... : Kommer mer inn på dette under grunnorg

T.e.H... : Bør det være med noe om distriktsorg's utstrekning, distriktsorg's kvanitative grunnlag ?

Ø... : Bør ikke formaliseres noe ennå, pga. lita erfaring med distriktsorg.

Kapittel 6, § 12:

Bj : tar opp spørsmålet om valg av lagsstyre (f.eks. studentlagene) mer enn en gang i året

Ø : lagsstyre valgt for ett år om gangen er riktig, pga kontinuitet i arbeidsstilen. Men sjølsagt gis det hove til skiftninger i styre mellom årsmøtene, på spesielt grunnlag.

§ 13 og § 14:
grim: Forholdet gruppe/lag. Gruppe stiftes for lag og som grunnvoll for lag, Gruppe kan ikke ha stemmerett (men møte og forslagsrett) på like linje med lag Gruppe inntar samme stilling som enkeltmedlem innafor forbundet

§ 15 og § 16:
Ø : strenge regler for medlemmer som plasseres i andre organisasjoner, fronter etc. Sos. arb. grupper går ikke formelt under dette punktet, men under kapittel 1. SUF(m-1)-fraksjon skal alltid underordnes laget.
Gr : kontroll av fraksjoners arbeid kan komme til å by på problemer, eks. Oslo, der det i mange hove ikke er naturlig å underordne SUF(m-1)-fraksjon under et lag.

Ø : Da må fraksjonen underordnes distriktsstyret

HELHETSDISKUSJON

Ø : Vedtektsforslaget innbefatter navneendring til SUF(m-1)

Tr : Hvorfor ikke med det samme endre navnet til KUF(m-1) ?

Øg : SUF er bra innarbeida, viktigst å få slått fast (M-L) forelopig

Tr : Forbundet bør stå fram som det det er, et kommunistisk ungdomsforbund, også i navnet.

Øg : Vil gjerne ha helhetskommentaror fra alle kameratene.

Bj : Enig

T.E.H : Prinsipielt grunnlag bør kanskje trekkes ut fra kapittel 1 og forbeholdes politisk plattform. Ellers enig.

Bc : Mer om ungdomsforbundets spesielle oppgaver bør kanskje inn i kapittel 1. Ellers enig.

Br : Enig. Vedtektsforslaget vil hjelpe forbundet framover mot ei fullstendig tillemping av den demokratiske sentralismen.

S.T.B. H : Enig

Gr : Bra modell, bra resultat. Enig.

T : Enig

Gr : Enig

Konklusjon:

SUF'S organisasjonskomite, samla til møte 15.8.69, er enig i hovedlinja i det framlagte forslaget til nye vedtekter for forbundet

Kamerat T tar forbehold til navnespørsmål et.

Kamerat B tar forbehold til kapittel 1, som bør inneholde mer om ungdomsforbundets spesielle oppgaver i klassekampen.

Fra Mao Tsetung: Om korrigeringen av feilaktige oppfatninger i partiet.

OM OPPFATNINGER SOM STRIDER MOT PARTIETS ORGANISATORISKE PRISIPPER

De oppfatninger som gjør seg gjeldende innenfor partiorganisasjonene i 4. korps av Den røde armé og som strider imot partiets organisatoriske prinsipper, kommer til uttrykk i følgende:

A: mindretallet underordner seg ikke flertallet. Avslås f.eks. en anmodning fra mindretallet, nekter mindretallstilhengerne å gå ærlig inn for å sette vedtaket ut i livet.

Framgangsmåter som må til for å utrydde slike oppfatninger er:

1. En må ta sikte på at alle som deltar på et møte, får full mulighet til å komme med sin mening, Alle stridsspørsmål må avklares og det må ikke tillates kompromissmakeri og overflatiskhet. Er ikke spørsmålet løst, må det drøftes på nytt (hvis arbeidet ellers ikke er til hinder for det), for å komme fram til en eksakt løsning.

2. Det er en av partidisciplinens grunnpillarer at mindretallet underordner seg flertallet. Når mindretallets standpunkt er avvist, har mindretallet plikt til å støtte det vedtaket som flertallet har fattet. Om nødvendig kan spørsmålet stilles opp til fornyet behandling på et neste møte, men det er ikke tillatt å handle i strid med et fattet vedtak.

B. Kritikk som virker desorganiserende.

1. Kritikk innenfor partiet er et våpen som tjener til å konsolidere partiets organisasjon og heve dets kampevne. Men innenfor partiorganisasjonene i Den røde armé får kritikken en annen karakter i enkelte tilfelle; den forvandler seg til personlige angrep. Dette ødelegger ikke bare enkeltpersoner, men det desimerer hele partiets organisasjon.

Dette fenomen er et uttrykk for småborgerlig individualisme. For å gjøre ende på det må partimedlemmene bibringes forståelsen av at formålet med kritikken er å konsolidere partiets kampevne for å vinne seier i klassekampen, så medlemmene ikke tillater at kritikken utnyttes som et våpen for personlige angrep.

2. Mange partimedlemmer driver kritikk mot partiet utenfor, og ikke innenfor partiet. Dette har sitt opphav i at ikke alle partimedlemmer er klar over partiorganisasjonens (møtenes osv.) betydning, og går ut ifra at det ikke er noen forskjell på kritikk innenfor organisasjonen og utenfor.

Framgangsmåten for å få slutt på dette er:

Partimedlemmene må oppdras til å forstå partiorganisasjonens viktige rolle og innse at kritikk rettet mot partiutvalg eller enkelte kamerater hører hjemme på partimøtene.

(Desember 1929)

Fra Mao Tsetung: Om korrigeringen av feilaktige oppfatninger i partiet

OM ULTRA-DEMOKRATISMEN

Etter at 4. korps av Den røde armé har fått sentralkomiteéns direktiver, er det atskillig mindre utslag av ultra-demokratisme der. Det er f.eks. blitt lettere å få satt partiets vedtak ut i livet, og det er allerede slutt på de forkjærte kravene som gikk ut på å virkeliggjøre det såkalte system med demokratisk sentralisme fra bunnen til toppen innenfor Den røde armé, eller "først diskusjon på bunnen og deretter vedtak i toppen" osv. Men faktisk er denne svekkelsen av ultra-demokratismen bare forbigående og betyr slett ikke at disse holdningene er fullstendig utryddet. Det innebærer at ultra-demokratismen fremdeles sitter fast i hjernen hos mange kamerater. Et bevis på det er f.eks. den ulysten de røper når partiets vedtak skal settes ut i livet.

Framgangsmåtene for å få slutt på ultra-demokratismen er:

I. Det er nødvendig å påvise ultra-demokratismens holdningsløshet og å utrydde slike foreteelser med roten. Framfor alt må det gjøres klart at ultra-demokratismen innebærer en fare for at partiorganisasjonene undergraves slik at de faktisk smuldrer opp, for at partiets kampevne svekkes og til og med oppløses fullstendig, og at partiet dermed fortaper muligheten til å fylle sine kampfoppgaver, noe som følgelig vil føre til et nederlag for revolusjonen. Videre må det gjøres klart at ultra-demokratismen og opphavet til den ligger i småborgerlig splittelse og mangel på disiplin. Og når denne småborgerlige desimeringen bæres inn i partiet, gir den næring til ultra-demokratiske oppfatninger i politikken og i organisatoriske spørsmål. Disse oppfatningene er helt uforlikelige med proletariatets kampfoppgaver.

II. Organisatorisk må prinsippene for en allmenn demokratisk holdning forent med en sentralisert ledelse overholdes strengt. Dette bør virkelig gjøres på følgende måte:

1. De ledende partiorganene må gjennomføre en riktig linje i sitt arbeid, de må evne å finne den riktige løsningen på ethvert spørsmål og på det viset bli ekte og ledende sentrer.
2. De høyere partiorganene må skaffe seg en klar forestilling om stillingen i de lavere organer og om massenes liv, for dette vil også skape et objektivt grunnlag for et riktig førerskap.
3. Partiorganene på alle trinn må ikke innlate seg på uoverlagte vedtak. Men er et vedtak først fattet, da må det gjennomføres strikt.
4. Alle viktige vedtak i de høyere partiorganene må straks bli gjort kjent i de lavere organene og blant hele partiets medlemsmasse. Det må sendes ut talsmenn som avelgger beretning (alt etter stillingen som den er) i forsamlinger av aktivister eller på vanlige møter i grunnorganisasjonene, eller på møter av kommunister innenfor armékolonnene.
5. De lavere partiorganene og alle partimedlemmer må drøfte omhyggelig retningslinjene fra de høyere organer og fastlegge framgangsmåten som må til for å sette dem ut i livet.

(Desember 1929)

GUNNAR BERTH: OM PARTIET

I sitt innledningsforedrag valgte akamerat Gunnar B. å legge hovedvekta på erfaringene fra oppbygginga av et revolusjonært parti i Sverige. Hav viste først hvordan både SAP og SKP hadde mislykkes i denne oppgaven. Eksemplet med SKP viser

- 1) At oppgaven med å skape et virkelig marxist-leninistisk parti er en meget stor og vanskelig oppgave.
- 2) At partiet må dannes på et proletært, ideologisk grunnlag, dvs. på marxismen-leninismen- Mao Tsetungs tenkning.

Hva er KFMLs linje for pertidanninga?

For å sikre at det komme de partiet får en sikker grunn, og ikke etter noen år blir et nytt SAP eller VPK, har KFML stilt som første oppgave å bringe ideologisk enhet på marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenknings grunnblant det størst mulige antall revolusjonære arbeidere, ungdommer og intellektuelle. Denne enhet er et ufravikelig vilkår for at de skal kunne samles i et marxist-leninistisk parti og i fellesskap arbeide for dets oppgaver. Denne oppgaven er forbundets viktigste.

Som andre oppgave har forbundet satt det å foreta grundige analyser av klasseforholdenes utvikling innenfor og utenfor Sverige og å skape intime kontakter med massene for å få inngående kunnskap om dres stilling; behov, ønsker og tenkesett. Dette er nødvendig for at partiet skal kunne utarbeide et riktig politisk program som kan tjene som ledetråd for partiets og den svenske arbeiderklasses kamp.

For det tredje må forbundet propagandistisk og til stadig større kretser føre ut en marxist-leninistisk kritikk av alle borgerlige reformistiske og revisjonistiske ideer og påvise nødvendigheten av sosialismen. Dette er hovedoppgaven i forbundets eksterne arbeid. Enhver klasse som skal tilkjempe seg statsmakta må først vinne den almenne opinionen, ideologisk og politisk underminere det b stående klassesamfunnetsgrunnvoller og tiltre hos massene for forbundets standpunkter.

For det fjerde utvikle virksomheten på arbeidsplasser, i faglige og andre masseorganisasjoner for å utløse, organisere og lede arbeidernes og andre lønnstakeres kamp mot monopolkapitalen.

For det femte må forbundet for å gjennomføre disse mål utforme de organisasjons- og arbeidsmetoder som et revolusjonært, marxist-leninistisk parti bør besette.

Oppsummering

For å oppnå det LANGsiktige målet og lede arbeiderklassen og folket i de kommende store økonomiske, politiske og militære strider, for å erobre den politiske makta, må marxist-leninistene i dag hovedsakelig rette sin offensiv på det ideologiske området. Målet er å oppnå ideologisk enhet på marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenknings grunn blant det størst mulige antall revolusjonære arbeider; ungdommer og intellektuelle slik at de kan samles og danne kjernen i et marxist-leninistisk parti. Den marxist-leninistiske propagandaen er den nest viktigste oppgaven. Det mest vesentlige i forholdte mellom studier og propaganda i dag er at forbundet kan ha framgang i å spre den proletære ideologoen utad, må dne være befestet innad i forbundet. Et godt stud arbeid er derfor forutsetninga for en bra propaganda. Samtidig er det klart at om forbundets medlemmer bare skal studere og ikke delta i propagandistisk arbeid, diskutere med folk og forsvare forbundets synspunkter, så vil studiene bli sterile. Organiseringa og leiinga av konkrete kampaksjoner er viktig, men kommer i dag etter studier og propaganda. Uten studier og god propaganda er ingen store aksjoner mulig. Samtidig er det slik at uten en viss delraking i konkrete og direkte aksjoner og kamp kan verken riktige studier eller propaganda bedrives. Etter KFMLs erfaringer finner en nøkkelen til framgang i bygginga av det nye partiet i det å sette de marxist-leninistiske studiene i sentrum, og samtidig forbinde disse på riktig vis med de øvrige kampoppgaver.

Studiene.

Gunnar B. gikk så over til å legge fram de erfaringene KFML har høstet av studiearbeidet. I april 1968 dro forbundsstyret i KFML opp en plan for studiene som gjelder fram til partiet er danna. Den går i korthet ut på følgende:

Først studerer hele forbundet marxismen-leninismen, Mao Tsetungs tenkning. Deretter går forbundet over til studier av det svenske klasse-samfunnets fakta. Disse bygger både på teoretiske studier og på erfaringer fra arbeidsplasser, kontorer, skoler osv. Ut ifra den ideologiske sammensveisninga som har skjedd gjennom studiene og den kunnskap som er ervervet bør forbundet være i stand til å skrive et programutkast for det kommende partiet og innlede en omfattende programdiskusjon i forbundet. Når denne diskusjonen er over kan det innkalles til kongressen som skal danne et marxistisk-leninistisk parti. KFML har nå avviklet første etappen, og skal i høst gå i gang med den andre.

Studiene i grunnsirkelen har KFML sammenfattet på følgende måte:

Ideologisk har studiene medført en god utvikling av den kommunistiske ånd og hengivenhet. Innsikten i at all virksomhet må tjene folket og at vi må rekne med en lang og slitsom kamp har vunnet innpass hos de fleste medlemmer.

Gjennom studier dominerer nå den proletære ideologien mer enn tidligere over den borgerlige innen forbundet. Studiene av grunnsirkelen betyr likevel i et større perspektiv at KFML bare har startet kampen mot den borgerlige ideologien innafor og utafor forbundet. Grunnsirkelen har gitt KFML et våpen som gjør at de kan fortsette kampen og få grep om de kommende arbeidsoppgaver.

Sirkelen har fylt oppgaven å grunnlegge den proletære ideologien i forbundet. Det proletære klassestandpunktet og tjen-folket ånden har gjort innsteg i forbundet. Studiene har dekket de grunnleggende behov når det gjelder den dialektiske og historiske materialismen. Det har lyktes dårlig eller ikke i det hele tatt med den politiske økonomien. Dette må settes opp til høsten.

Gjennomføringa av grunnsirkelen var et stort steg framover mot danninga av partiet. Linja med å sette de marxist-leninistiske studiene fremst har vist seg å være helt riktig. KFML er forvisst om at forbundet har slått inn på rett veg og at det i jamn og god takt nærmer seg målet: skapinga av det revolusjonære kommunistiske partiet.

Den politikken som går ut på en prinsipiell "middelveg", er ikke vår politikk. Den politikk som går ut på en prinsipiell "middelveg" tilkommer partier som er i ferd med å dø bort og utarte. En slik politikk kan ikke føre til annet enn at partiet forvandles til et tomt byråkratisk apparat som går på tomgang, og som er løsrevet fra de arbeidende massene.

Hele partiets fortid er en bekreftelse på satsen at vårt partis historie er historien om løsninga av motsetningene innen partiet og om styrkinga av våre partirekker på grunnlag av denne kampen.

Fra "KINAS KOMMUNISTISKE PARTIS PLESS I DEN NASJONALE KRIG" av Mao Tsetung.

Partidisiplinen.

I sammenheng med de alvorlige krenkelser av partidisiplinen som Tsjang Kuo-t'ao gjorde seg skyldig i, er det nødvendig på ny å minne om partidisiplinens grunnkrav: 1. Det enkelte partimedlem må underordne seg partiorganisasjonen; 2. Mindretallet må være underordnet flertallet; 3. Lavere instanser er underordnet de høyere; 4. Hele partiet er underordnet sentralkomiteen. Den som krenker disse partidisiplinens krav, undergraver partiets enhet. Erfaringen viser at mange tilfelle av krenket partidisiplin skriver seg fra det faktum at man ikke har begrep om hva partidisiplin er. Enkelte - som f. eks. Tsjang Kuo-t'ao - krenket partidisiplinen bevisst og i ond hensikt og spekulerte nettopp i det faktum at en god del partimedlemmer ikke kjente partidisiplinens krav. Derfor må det drives en oppdragende virksomhet blant partimedlemmene når det gjelder partidisiplinen, slik at på den ene siden partimedlemmene selv bevisst skjønner partidisiplinen og på den annen side - for å unngå en gjentakelse av affæren Tsjang Kuo-t'ao - at partiets ledende tillitsmann, som har det til obligatorisk oppgave å verne partidisiplinen, kan kontrollere at den overholdes.

For å kunne lede de indre forholdene i partiet inn i de riktige baner er det nødvendig i tillegg til de fire nevnte viktigste krav som partidisiplinen stiller, å utarbeide lover i mer utførlig form - lover som skal regulere partiets indre liv og derved trygge at de ledende partiorganer på alle trinn behandler disse spørsmålene likt.

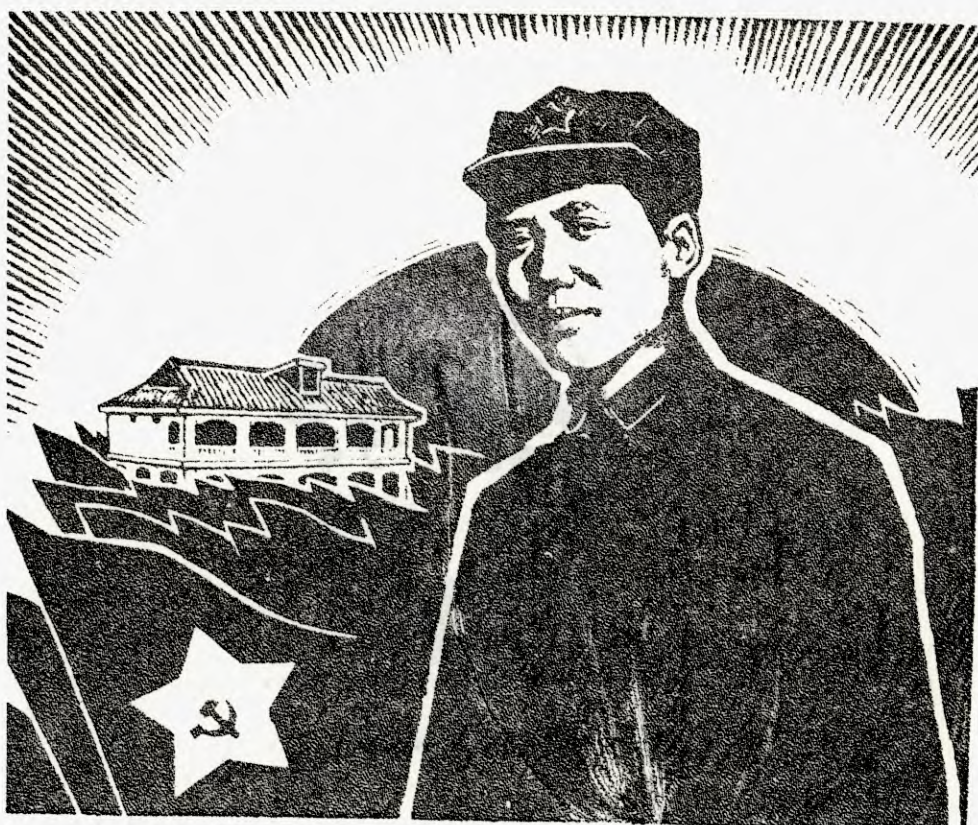

Fra "KINAS KOMMUNISTISKE PARTIS PLASS I DEN NASJONALE KRIG" av Mao Tsetung.

Vi må utvide partiets rekker og hindre at fiendens agenter trenger inn i partiet.

Skal vi overvinne vanskene, vinne seier over fienden og bygge opp det nye Kina, må det kommunistiske parti utvide sine organisasjoner, åpne dørene for de brede masser av arbeiderne, bøndene og den aktive ungdom som er virkelig revolusjonære, være tro mot partiets prinsipper, være med å gjennomføre partiets politikk og være rede til å underordne seg partidisiplinen og yte energisk arbeid. Det vil gjøre vårt parti til et stort masseparti. I dette spørsmålet er det utillatelig med sekterisk avsondring. Samtidig er det ubetinget nødvendig å være på vakt før å hindre at representanter for fiendens agentur trenger seg inn i partiet. De japanske imperialisters etterretningstjeneste søker stadig å undergrave vårt parti, legger vinn på i hemmelighet å sende sine folk inn i partiet, tilslørt som tillitsmenn, og utnytter i denne henseende landsforræderiske elementer, trotskister, projapanske elementer, korrupto personer og politiske spekulanter. Vi må ikke et eneste øyeblikk slippe av i vår våktsomhet, og heller ikke løse på vernetiltakene mot slike personer.

Vi må ikke stenge dørene for folk til partiet av rødsel for at fiendens agenter skal trenge seg inn. Vi tar dristig sikte på å utvide partiets rekker. Men det betyr ikke at vi skal vise likegyldighet og gi fiendens agenter og politiske spekulanter mulighet til å trenge inn i partiet. Hvis en bare skjønner sakens ene side og glemmer den annen, fører det til feil. "Dristig å utvide partiets rekker, men ikke la en eneste slyngel få snike seg inn" - det er den eneste riktige holdning.

SUFS STUDIEVIRKSOMHET

På SUFs 5. landsmøte blei studiene knesatt som Forbundets hovedoppgave og dette blei siden stadfesta på SUFs landskonferanse i februar i år. De erfaringer vi har gjort i tida som har gått siden da, viser at dette var ei riktig linje. Formann Mao lærer oss:

Arbeidet med sikte på å få et fast grep på den ideologiske fostringen er nøkkelleddet når det gjelder å få sveiset hele vårt parti sammen til partiets veldige politiske kamp. Loser ikke partiet denne oppgaven, vil det heller ikke kunne løse noen av sine politiske oppgaver.

Vårt eget arbeide med grunnstudiene har vist oss riktigheten av dette.

Vi kan skille mellom to former for studier: på den ene sida den ideologiske fostringa, skølering i marxismen-leninismen, Mao Tsetungs tenkning - på den andre sida undersøkelser og studier av de konkrete forhold. Disso to formene utgjør ei motsigelse hvor de to sidene gjensidig forutsetter hverandre. Ettersom det er umulig å foreta konkrete samfunnsmessige undersøkelser på en riktig måte uten å beherske marxismen-leninismen, Mao Tsetungs tenkning, har den første forma for oss vært og er hovedsida i motsigelsen. Den ideologiske fostringa er slik for oss den viktigste sida av studiene i dag. Betydningen av studiene viser seg på ei rekke måter. De har vært og er ei vaksine, en garanti mot revisjonisme og andre feilaktige linjer innafor Forbundet. De har ført til tillempinga av en bedre arbeidestil i Forbundet og til ei merkbar bedring av disiplinen. Studiene har hatt grunnleggende betydning for fostringa av kader innafor SUF. Vi ser det slik at studiene er ei nødvendig forutsetning i arbeidet for å omdanne SUF til et kommunistisk ungdomsforbund.

SETT MAO TSETUNGS TENKNING I FORSETET PÅ ALLE OMRÅDER

Bare grundige studier setter oss i stand til å løse denne opppgaven som stilles som hovedparole for SUFs 3. sommerleir.

Marx', Engels', Lenins og Stalins teori gjelder som riktig for hele verden. Men denne teorien må ikke betraktes som et dogme, men som en rettledning til handling. Man må ikke la studiet av marxismen-leninismen gå ut på utenat-læring av noen ord og uttrykk. den må studeres som vitenskapen om revolusjonen. En må forstå ikke bare de slutninger i form av allmenne lovmessigheter som Marx, Engels, Lenin og har trukket som resultat av sitt allsidige studium av det virkelige liv og de revolusjonære erfaringer, men også lære selve deres standpunkt og metode for å analysere og løse spørsmålet.

Til Marx', Engels', Lenins og stalins teori føyer vi idag Mao Tsetungs tenkning. Det ovenstående sitatet sammenfatter erfaringer som er grodd fram av klassekampens mold: marxismen-leninismen er arbeiderklassens revolusjonære ideologi. - et nødvendig våpen i klassekampen. Marxismen-leninismen, Mao Tsetungs tenkning har vokst fram i kamp mot feilaktige ideer. Marx og Engels utvikla sine teorier i motsetning til den klassiske filosofi og nasjonaløkonomi og mot småborgerlige sosialistiske retninger. Lenin videreutvikla deres lære i kamp mot den 2. internasjonalens profeter, som hadde forrådt marxismens revolusjonære kjerne og forsøkt å erstatte den med en borgerlig, reformistisk ideologi. Stalin overtok og videreutvikla marxismen-leninismen gjennom ideologiske og politiske kamper innafor Bolsjevikpartiet. På samme måte har Formann Mao idag overtatt og videreutvikla marxismen-leninismen over hele linja.

- 18 -

Marxismen-leninismen er ei verdensanskuelse, ei historieoppfatning, en økonomisk og politisk teori. Mao Tsetung har overtatt og videreutvikla alle bestanddeler i denne teori. Studier og tillegning av Mao Tsetungs tenkning er ei forutsetning for framgangsrikt arbeid på alle områder.

Nødvendigheten av studier viser seg videre i sammenhengen mellom forsømming av den ideologiske fostringa og revisjonismens framvekst. Utglidninga innen NKP var ingen tilfeldighet. Partiet hadde i mellomkrigstida tilstrømming av en del bra proletære elementer. Men fordi den ideologiske fostringa innen partiet blei forsømt, kunne feilaktige ideer oppstå og utvikle seg uhindra. Dette avla revisjonisme innafør partiet.

Alle samfunnsgrupper driver ideologisk fostring. Slik sprer borgerskapet sin ideologi for med alle midler å forsøke å tåkelegge motsigelsene i samfunnet. Revisjonistene gjør det samme ved å drive skolering i feilaktige og skadelige ideer. Klare eksempler på dette er furubotnikenes studiemateriale.

Hvis vi sammenfatter dette, viser det at vi må ta uhyre nøye på arbeidet med den ideologiske fostringa i forbundet.

STUDIESITUASJONEN I FORBUNDET

Situasjonen i høyere organer kan allment karakteriseres som bra. Slik har både sentralstyret og fylkesstyret i Oslo/Akershus studert sitater og gjennomgått grunnsirkelen. Hva laga og lagsstyrene angår ligger det ennå dårlig an med sitatstudiene. Bare noen steder har det vært drivi systematiske sitatstudier på styreplan. Grunnsirkelen er bra gjennomført i Oslo/Akershus - nærmere 500 kamerater har eller er i ferd med å gjennomføre den. Dette har bidratt til å konsolidere seksjonen og bringe den et skritt framover. Når det gjelder landet forøvrig, har gjennomføringa vært svært skiftende.

Dette har avspeilt seg i feilaktige ideer på enkelte områder og også i organisatorisk stagnasjon enkelte steder.

I studiene har det vært gjort en rekke feil. Her skal vi framheve to. En del steder har det stikk i strid med parola om øhettlige studier vært studert etter egne opplegg, dette til og med etter at det nye opplegget fra sentralstyrets side forelå. Allment har disse opplegga vært kjønnetegna ved at de bare i liten grad har tatt hensyn til formann Maos videreutvikling av mlismen og av tilfeldige emnevalg. De har slik ikke vært egna til å gi medlemmene ei uttømmende grunninnføring i marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning. Videre har det en del steder vært gjort feil i praktisistisk retning, dvs. at en har begynt med å studere de konkrete forholda på ulike områder og gjort dette for en har gjennomført grunnstudier.

Allment har arbeidet med grunnsirkelen hittil i år gitt grunnlaget for ei god utvikling av den ideologiske fostringa. Dersom vi tar et fast grep om dette arbeidet, vil vi ha alle muligheter til å utrydde de dårlige sidene ved studiene sånn som de har vært til nå.

"For oss utgjør...utbrdelsen og fordypelsen av studiet av marxismen-leninismen et stort problem, som krever en rask løsning. Dette er bare mulig gjennom konsentrerte anstrengelser" (Vår uthevn) (studiebuletinen)

Det foregående sitatet lærer oss at studiene må gjennomføres med konsentrerte anstrengelser. Dette betyr av vi fortsatt må sette studiene som forbundets hovedoppgave. Hovedsida ved studiene vil idag og ei god stund framover være den ideologiske fostringa. Når vi stiller studiene som hovedoppgave, vil det si at studiene skal gjennomføres på brei front, om nødvendig på bekostning av andre oppgaver. Fordi grunnsirkelen i de fortsatte studiene framleis vil utgjøre den viktigste delen, vil det til høsten foreligge en ny og forbedra utgave av grunnsirkelen.

For at hele forbundet skal kunne skoleres i takt, er det nødvendig at disse studier drives enhetlig. Dette betyr at laga ikke tukler med egne opplegg som bryter mot dette prinsippet. Ut fra den måten grunnstudiene er gjennomført på i vår, vil grunnsirkelen framleis utgjøre den viktigste delen i de fortsatte studiene. Her vil det fra studieutvalgets side foreligge en ny og forbedra utgave av grunnsirkelen til høsten. Videre må sitatstudiene forbedres på alle plan i forbundet. Som ledd i det arbeidet har alle utvlg under sentralstyret nå fått direktiv om å drive regelmessige sitatstudier. Dette må gjelde alle grupper av SUF-ere.

Når det gjelder spesialstudiene vil disse til høsten bare kunne drives i begrensa utstrekning og vil konsentreres om områdene faglig politikk og skolepolitikk. For å forbedre disse studiene vil det bli utarbeida en ny og omarbeida utgave av faglisirkelen. Det vil også bli utarbeida en skolesirkel som vil bli lagt opp etter samme retningslinjer som fagligsirkelen. Det må legges vekt på at alle som begynner på disse videregående studiene skal ha gjennomgått grunnsirkelen, uten unntak.

FRA DEBATTEN

T 1:

De historiske erfaringene viser nødvendigheten av studier. De nye marxistisk-leninistiske partier og grupper som er oppstått de seinesta åra har som regel vært splitta av de gamle revisjonistpartiene, etter langvarig ideologisk kamp og konsolidering innafor disse partiene. Her kommer det klart fram at det det har måttet begynne med har vært skoloring i marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning. For dette var gjennomført kunne en ikkefå en virkelig stabil bevegelse.

Den innstillinga som går ut på å sette praksis framfor studiene er feilaktig. Stalin sier at praksis blir blind hvis den ikke blir rettleia av teorien. Erfaringene fra laga viser riktigheten av dette: Å løse spørsmålet om studiene er samtidig å løse spørsmålet om praksis. For at hele forbundet skal kunne stå på et felles grunnlag, er det nødvendig at studiene blir gjennomført etter et enhetlig opplegg. Avvik av syndikalistisk eller elevseparatistisk type har svært ofte rotter i at en begynner å studere et enkelt problem uten å ha det ideologiske grunnlaget i orden. En må legge grunnlaget før en begynner med videregående studier.

Det er viktig at studiene konkret settes inn i alt arbeid i fraksjoner, på ulike områder, da særlig sitatstudiene. Her gjelder det samme for styrearbeidet. Hvis ikke dette suppleres med ideologiske studier vil dette arbeidet lett kunne miste perspektivene: En blir FNL-aktivist i SUF istedet for SUF-er i FNL-arbeidet. Derfor må sitatstudiene settes i ledelsen i fraksjonsarbeidet.

Br...:

Sitatstudiene blei starta i Trondheim SUF like før jul. Til å begynne med blei ikke betydninga av disse studiene forstått. Utover våren har dette imidlertid bedra seg, og de har nå bidratt til å sveise styret bedre sammen og til at en har kunnet kvitte seg med udugelige styremedlemmer.

Styret hadde lenge ikke noen skikkelig forståelse for studiene som hovedoppgave. Dette har ført til mye fomling i arbeidet, og til at det organisatoriske arbeidet i laget har blitt prioritert foran studiene. Forståelsen av dette kom først ut på vårparten og hele laget er nå i ferd med å gjennomføre grunnsirkelen.

He...:

Da en begynte studiene i Bergen fantes det ennå ikke noe sentralt opplegg, og en begynte med et oget opplegg, som var hefta med mange svakheter. I vår begynte Bergens-laget i god tid før det nye opplegget fra sentralstyret forelå med ei tillempling av studieopplegget fra svensk KFML. Dette opplegget fortsatte en med utover hele våren, i strid med parola om enhetlige studier. Dette var feilaktig og kritikkverdig.

Sitatstudiene i styret i Bergen SUF blei lenge drivi på en feilaktig måte og med dårlig utbytte for de som deltok i dem. Først da en tok til med å studere grunnleggjende ideologiske problemer, og ikke bare spørsmål av praktisk karakter, begynte det å komme virkelig effekt ut av disse studiene. Det har også vist seg at de utvalga i Bergen SUF, hvor studiene har blitt effektivisert på denne måten har arbeidet blitt bedra. De fleste alvorlige politiske feil som er blitt gjort i Bergen SUF har vist seg å grunne i manglende undersøkelser og studium. Opplegget for studiene har til nå vært for pretensiose, noe som har gått på bekostning av masseskolering. HOvedoppgava må nå være å intensivere og forbedre de enhetlige grunnstudiene i hele laget og forbedre sitatstudiene på alle plan i laget.

REVISJONISME PÅ KUBA.

Etter innledninga til kamerat H...; på mandag, kom det til debatt mellom kameratene P... og O... i dette spørsmålet. Motsetninga gjalt bl.a. opplysninger i et åpent anklagebrev til Castro fra Oscar Zamora, sekr. i Bolivias ML-parti. Brevet er gjengitt brosjyra "To artikler mot revisjonismen", der S... og O... s forord gir noen tilleggsopplysninger. Ut fra dette, og med opplysninger fra et 2½ mndrs. opphold på Kuba nylig, skal jeg dra fram noen punkter som kan klargjøre hvorvidt Kuba må kalles revisjonistisk, evt. "ny-revisjonistisk eller ikke.

Brevet fra Zamora gir overbevisende innblikk i Castros tiltakende revisjonisme i utenrikspolitikken. Han har tydeligvis satsa sterkt og naivt på de revisjonistiske KPene i Latinamerika (LA) som medspillere til kubansk inspirert og -støtta gerilja. Det siste uttrykket for denne klart revisjonistiske linja er innlegget til Carlos Rafel Rodríguez, Kubas observatør på KP-konferansen i Moskva nylig (sitert i den nevnte brosjyra). Midt under Sovjets overgrep mot Kinas grenser, lovte Kuba her å stå trofast på Sovjets side mot enhver provokasjon eller angriper. Med slike groteske løfter hjelper det lite at Rodríguez i den samme talen naivt "ønska seg en mer militant anti-imperialistisk holdning fra sosialistblokkas side".

Et punkt i Zamoras brev virker likevel litt overdrevet. Han mener (s. 23) at Kubas vending til ei reformistisk linje i utenrikspolitikken kom alt så tidlig som omkring 1964. Det er riktig at Castro tok avstand fra ML-partiene i LA minst så tidlig, men det sto ennå igjen visse ganske alvorlige motsetninger mellom han og Sovjet-revisjonismen. Heilt siden først i 60-åra og fram til ganske nylig har han holdt tor-dentaler mot den forræderske sameksistens-linja til KP-revisjonistene i LA. Dette har gitt slike resultater som at Sovjets ambassadør i Havana ble heimkalt til Moskva for flere år. - Så seint som i januar 1968 tok Castro opp ei stor sak med harde straffer mot ei gruppe "mik-rofraksjonister", erkerevisjonistiske og Moskva-tro gamle KP-pamper. Dette var en klar advarsel til Kreml om ikke å prøve seg på "orming" innafra på Kuba (hvilket de neppe trenger prøve lenger etter det omslaget Rodríguez' tale markerer). Og videre: Noen nevneverdig takk-nemlighet for Sovets store økonomiske hjelp har Castro ikke vist for i ei tale han holdt i januar i år. Endelig, først i mai i år ble det stifta ei offisiell vennskapsforening mellom de to landa.

Men spørsmålet om når omslaget kom, er ikke så interessant, all den stund det har blitt så klart at det nå har kommet for fullt. Idag er det slik at sjøl om Che Guevara fortsatt hylles som helt og forbilledt på Kuba, får en inntrykk av at dette er "revolusjon med munnen og ikke i handling". Som S... og O... påpeker, tyder alt på at kubansk støtta gerilja i LA er sterkt på retur. Kampene til Che i Bolivia var trolig en døds-kamp, ikke bare for han sjøl, men for heile den anar-kistisk prega kubanske revolusjonære linja i LA (jfr. boka til Dobray).

Når det gjelder tegn til revisjonisme i Kubas innenrikspolitikk, er tendensen litt mer uklar. Men noen fakta bør trekkes fram:

Kuba plages av et stort og ofte nesten utrolig rotete byråkrati som ingen avbyråkratiserings-kampanje har fått bukt med. Dette byråkratiet viser tegn til teknokrati, f.eks. når småbruker-gruppa oppfordres til å gi fra seg jorda si med reint teknisk, ikke politisk begrunnelse. Det siste hadde vel heller neppe nytta, for ideologisk skolerings-arbeid har vært nesten heilt forsømt blant dem. Mangelen på slik skole-ring er en hovedfeil også innafor byråkratiet. Denne gruppa, sammen-raska av gamle KP-revisjonister, småborgerlige elementer og lojale fidelister fra geriljaen i skjønn forening, kunne trengt det framfor noen.

Kulturpolitikken er et annet område med klar småborgerlig slagside. Linja her er at all kunst som ikke er direkte kontrarevolusjonær skal oppmuntres eller tolereres. Noen virkelig proletarisk kunst har det derfor ikke blitt noe videre av. Derimot har en fått et såkalt "allsidig" kunstmiljø, hvor de f.eks. satser sterkt på å følge med i de siste moteretninger som OP-art og psykedelisk malekunst. Slik har de fått et "riktig" men stort sett småborgerlig kunstmiljø. Mye av beundringa for Kuba på vår kant av verden kommer da også fra kultur-radikale småborgere.

Når det gjelder lønns-systemet er det som kamerat P. _____ påpekte, teorien om ikke-materielle belønninger for ekstra innsats som er offisiell politikk. Jeg skal bare nevne det betenkeligste avviket fra denne prinsippielt riktige linja: Utdannelse av alle slag premieres konsekvent med høyere lønner. Dette er i og for seg kanskje ikke så galt, men teknisk og akademisk utdanna personale får ganske mye høyere lønner enn vanlige arbeidsfolk. Variasjonene kan f.eks. være fra 80 - 90 til 4-500 pesos pr. mnd - i ekstreme tilfelle opptil 1000 pesos pr. mnd (1 peso = 1 US \$). Det hender riktignok at administrativt personale som f.eks. avdelingssjefer får litt lavere lønn enn fagarbeidere i samme avdeling. Men stort sett er høy utdanning høyt avlønna, og dette er sjølsagt en betenkelig tendens når vi husker at folk med slik utdanning vil utgjøre størsteparten av byråkratiet. Her bør det riktignok nevnes til slutt at forbruks-situasjonen, med streng rasjonering på nesten alt, ikke tillater nevneverdig bedre eller høyere forbruk for folk med høyere pengeinntekt.

Videre er det tegn til at systemet med ikke-materielle belønninger ikke er effektive - mange folk jobber ikke noe bedre eller hardere bare for å få utmerkelser e.l. Også her finnes det viktige unntak - entusiastiske arbeidere i elite-brigader som gladelig jobber regelmessig 12 timer i døgnet, pluss studier (mest teknisk perfektjonering), uten spesielt gode lønner. Det har likevel bredt seg en tendens som den først nevnte, og det er fare for at den kan bre seg videre. Trolig er det svikten i det grunnleggende studiearbeidet som gjør seg gjeldende også i dette tilfellet.

Kameratene H. _____ og Ø. _____ hevda i debatten mandag at en kubansk hovedfeil var at de ikke har "stolt på egne krefter" og derfor blitt avhengige av Sovjetisk økonomisk hjelp. Dette synet er for så vidt riktig, men trenger supplering: Sjøl om Kuba på mange måter er et rikt land mangler det visse viktige ressurser nesten heilt. De er så å si heilt uten energikilder, både olje, vannkraft og anna. Å stole heilt på egne krefter ville altså bety å vende tilbake til oksekjerra og tredemølla. Vi vil hevde at egne krefter-linja er riktig; uansett, men i en situasjon som Kubas, ville det iallfall ikke nytta å satse på den uten en stor, bunnsolid, ideologisk og praktisk herda kader som Kuba mangla og fortsatt mangler.

For å forstå kader-situasjonen på Kuba, er det nødvendig med en kommentar om revolusjonens historie: Den bygde dels på ei lita gruppe - langt fra noen folkehær - geriljasoldater, derav mange intellektuelle, og dels på ei brei, heterogen massebevegelse med front mot et blodig imperialistisk tyranni. Bevegelsa greip derfor langt inn i små- og storborgerskapet. Enigheten kunne derfor ikke holde, da den nye regjeringa etter den revolusjonære maktvertakelsen viste ei reformvilje som verken imperialistene eller borgerskapet som gruppe kunne tåle. Frafallet i disse laga var derfor stort, samtidig som de brede folkemassene slutta sterkt opp om den første regjeringa som i det heile hadde vist vilje til å tilfredsstille deres grunnleggende behov. Det er sjølsagt viktig med ekspropriering og andre dyptgripende reformer i jordbruk, skole- og helsestell osv. Likevel må det være feil å tro at en så å si kan "kjøpe seg kader" bare med slike reformer, hvis de ikke følges opp med et bevisst og intenst

ideologisk skoleringsarbeid. Her har som nevnt den kubanske revolusjonen svikta stort med å følge opp sine viktige, første landevinninger.

Svikten her tvang først fram alliansen med det gamle revisjonist-KPet, som lenge tok avstand fra geriljaen, men som iallfall hadde ei godt organisert gruppe folk å tilby revolusjonen etter seieren. Den samme svikten gjorde det seinere umulig for en improvisert hastverksrevolusjon som den kubanske å stole på egne krefter. Dermed måtte den prekære mangelen på energi-kilder få viktige konsekvenser også utenrikspolitisk: For det første en sterk avhengighet av oljeleverandørene - det vil idag si Sovjet. For det andre gir det den kubanske revolusjonen et "ufullendt" preg: Det er nær sagt som om Nesødden skulle gjort revolusjon uten Oslo. Kuba aleine er mye mer økonomisk sårbart enn f.eks. Kuba pluss Venezuela som har rike oljekilder. Slik må det forstås at Castro så lenge, så hardt og så misforstått etter egen oppskrift satsa på rask revolusjon i resten av LA. Han prøvde lenge å kjøre et slags "tredje standpunkts" revolusjonær linje mellom Moskva(!) og Peking - en allianse av progressive folk i den "uavhengige tredje verden", folk som Ben Bella, Nkrumah, Nasser, Cheddi Jagan, Nasser m.fl. Castro sjøl var vel heile tida nærmest Moskva-linja. Men først da de "uavhengige" ble "kuppa" vekk av imperialismen etter tur, og Kuba sjøl kom i stadig større økonomisk avhengighet til Sovjet, kom omslaget til revisjonisme klart fram. I dag er dette klart i hovedsaka, til tross for en del positive trekk ved innenrikspolitikken. De "tredje standpunkts" tid er forbi også her.

Ei anna økonomisk sak som øker avhengigheten til Sovjet er at Kuba hittil dårlig har klart å realisere sjøl de planene - satsing på sukkerdyrking - som den økonomiske hjelpa tok sikte på å muliggjøre. Det høres unektelig søkt ut når Fidel skylder vesentlig på "dårlig organisasjon" som forklaring på at sukkerproduksjonen 1968 ble på bare 4,8 mill. tonn, mot 9 mill. som planlagt. Hvis dette stemmer, må byråkratiets arbeid være uhyggelig mangelfullt.

"Fidelismen" som ideologi er det lett å tilbakevise som et nærmest anarkistisk prega sammensurium. Jeg skal derfor la emnet ligge, bare nevne at han aldri har studert marxismen-leninismens klassikere grundig og systematisk. Eksempelvis var han en uttrykt beundrer av Khrustsjov - liksom han sjøl en "ukonvensjonell, fantasirik personlighet i verdenspolitikken".

Et viktig positivt trekk må nevnes: Folkemassene på Kuba er jevnt over militante, om enn uskolerte anti-imperialister. På dette området har alle folk praktisk kjennskap til USA-blokaden. Mange har også deltatt i kamper eller kampforberedelser mot USA-lakeier og agenter. En Vietnam-demonstrasjon i Havana kan derfor samle nesten halvparten av befolkninga på 2 mill. Sammenlikningsvis har folk i Øst-Europa etter min erfaring knapt hørt om Vietnam. På den anti-imperialistiske fronten bør vi derfor kunne stå sammen med de kubanske massene, mens generelle støtteaksjoner ikke bør komme på tale. Men generell avstandstaking bør også unngås, for kubansk innenrikspolitikk har forståelig nok fremdeles en viss apell blant folk i LA forøvrig.

Avslutningsvis synes jeg likevel ikke at revisjonismen på Kuba har så viktige særtrekk at den trenger en særskilt betegnelse som "ny-revisjonisme". Kronologisk sett er den riktignok av nyere dato her enn i Sovjet, men verken ideologisk eller politisk har Kuba lenger noe vestentlig nytt å legge fram. Skal den på død og liv kalles noe særskilt, tror jeg ikke den tida er fjern desverre at den heller må kalles "halehings-revisjonisme": Etter Rodríguez' tale å dømme, diiter de nå med ville fakter og protester likevel trofast i hælene på Sovjet-revisjonistene.

